

वा० रा०

॥ २३८ ॥

निखाते गर्ते प्रक्षिपन्तिस्म प्रक्षिप्तवन्तावित्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ अङ्गश्वतुर्थभागेन इदं चराक्षसार्दनयुद्धसन्नाहसीतागुहप्रेषणादिसर्वव्यापारापेक्षया युद्धकालस्त्वर्थाधिकमुहूर्तेनेत्यारण्यकांडे उक्तः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ ननुरक्षसां वधे को हेतुस्तत्राह ॥ पश्चादिति जनस्थानोपागमानंतरमित्यर्थः कर्णनासे चिच्छेद ततस्तत्परेति च

तमुक्षिप्य महानादमूर्ध्वबाहुमधोमुखं ॥ निखाते प्रक्षिपन्ति स्म नदंतमिव कुंजरं ॥ १३ ॥ तत्कृत्वा दुष्करं कर्म भ्रातरौ राम लक्ष्मणौ ॥ सायाङ्गेशरभंगस्य रम्यमाश्रममीयतुः ॥ १४ ॥ शरभंगे दिवं प्राप्ते रामः सत्यपराक्रमः ॥ अभिवाद्य मुनीन् सर्वाजनस्थानमुपागमत् ॥ १५ ॥ चतुर्दशसहस्राणि जनस्थाननिवासिनां ॥ हतानिवसता तत्र राघवेण महात्मना ॥ १६ ॥ एकेन सह संगम्य रामेणरणमूर्धनि ॥ अङ्गश्वतुर्थभागेन निःशेषाराक्षसाः कृताः ॥ १७ ॥ महाबलामहावीर्यास्तपसो विप्रकारिणः ॥ निहताराघवेणाजौ दंडकारण्यवासिनः ॥ १८ ॥ राक्षसाश्च विनिष्पिष्टाः खरश्च निहतोरणे ॥ दूषणं चाग्रतो हत्वा त्रिशिरास्तदनंतरं ॥ १९ ॥ पश्चाच्छूर्पणखानामरामपार्श्वमुपागता ॥ ततो रामेण संदिष्टो लक्ष्मणः सहसोत्थितः ॥ प्रगृह्य खड्गं चिच्छेद कर्णनासे महाबलः ॥ २० ॥ ततस्तेनार्दिता बालारावणं समुपागता ॥ २१ ॥ रावणानुचरो घोरो मारीचो नाम राक्षसः ॥ लोभयामास वै देही भूत्वारत्नमयो मृगः ॥ २२ ॥ साराममब्रवीद्दृष्ट्वा वै देही गृह्यतामिति ॥ अयं मनोहरः कान्त आश्रमो नो भविष्यति ॥ २३ ॥ ततो रामो धनुष्याणि मृगं तमनुधावति ॥ स तं जघान धावंतं शरेणानतपर्वणा ॥ २४ ॥ अथ सौम्यदशग्रीवो मृगयां याति राघवे ॥ लक्ष्मणे चापि निष्क्रान्ते प्रविवेशाश्रमं तदा ॥ २५ ॥ जग्राह तरसा सीतां ग्रहः खरो हिणीमिव ॥ त्रातु कामं ततो युद्धे हत्वा गृध्रं जटायुषम् ॥ २६ ॥ प्रगृह्य सहसा सीतां जगामाशु सराक्षसः ॥ ततस्त्वद्भुतसंकाशाः स्थिताः पर्वतमूर्धनि ॥ २७ ॥

चतुर्दशसहस्रराक्षसां वध इति शेषः ॥ २० ॥ ततः खरादिव धानंतरं ॥ तेन लक्ष्मणेन पूर्वमर्दिता सौबाला मूर्खो रावणमुपागमत् ॥ २१ ॥ २२ ॥ मृगमिति शेषः ॥ दृष्ट्वा राममब्रवीत् ॥ तदेवाह अयं मृगो गृह्यतां ॥ गृहीतेनानेन आश्रमो मनोहरो भविष्यति ॥ २३ ॥ अनुधावति ॥ अनुधावति ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ सहसा बलाकारेण ॥ २७ ॥

यु० कां०

॥ २३८ ॥